

15. august 2022

Åse Natvig, Finansdepartementet

Epost: ase.natvig@fin.dep.no, postmottak@fin.dep.no

Rapporteringsplikter for foretak notert på multilateral handelsfasilitet

Bakgrunn

Norsk RegnskapsStiftelse er kjent med at regnskapsbrukerne etterlyser mer omfattende finansiell informasjon fra selskaper som er notert på Euronext Growth. Omfanget og kvaliteten på den informasjonen som blir gitt av disse foretakene fremstår som lav og vesentlig lavere enn for foretak notert på regulert marked.¹ Euronext Growth er en multilateral handelsfasilitet der utstederne ikke er underlagt de samme lovpålagte rapporteringspliktene som utstedere på regulerte markeder. Flere av foretakene oppfyller definisjonen for små foretak i regnskapsloven. Dagens regulering hindrer ikke disse foretakene fra å benytte forenklingsreglene for små foretak. Norsk RegnskapsStiftelse anser dette som uheldig med følgende begrunnelse:

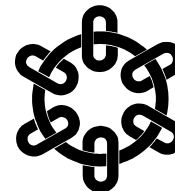
- Aksjene som er notert på Euronext Growth er fritt omsettelige og tilgjengelige for allmennheten. Som utgangspunkt antas det at brukerne av regnskapene til disse selskapene har tilsvarende informasjonsbehov som for selskap med aksjer notert på regulert marked.
- Regnskapsstandarden NRS 8 *God regnskapsskikk for små foretak* er utarbeidet med utgangspunkt i at foretakene har få eksterne brukere (NRS 8.1 andre avsnitt). Selskaper notert på Euronext Growth har presumptivt svært mange eksterne brukere.
- Opplysningskravene i regnskapsloven for små foretak ble ytterligere redusert i 2021, med tilsvarende oppdatering av NRS 8, og opplysningskravene er nå svært begrensede. Dette har etter vårt syn forsterket misforholdet mellom brukernes informasjonsbehov og opplysningskravene for disse foretakene.

Som følge av forholdene beskrevet ovenfor, har Norsk RegnskapsStiftelse vurdert spørsmålet om hvilken adgang det er til å pålegge ytterligere rapporteringsplikter for små foretak notert på multilateral handelsfasilitet (eksempelvis Euronext Growth).

Rapporteringsplikter for små foretak notert på multilateral handelsfasilitet

Regnskapsdirektivet fra EU (direktiv 2013/34/EU) setter visse grenser for hvor omfattende rapporteringsplikt nasjonalstaten kan pålegge små foretak. Regnskapsdirektivet vil, slik vi ser det, være til hinder for å kunne pålegge små foretak gjennom lov og/eller forskrift å oppfylle rapporteringsplikter for det offisielle regnskapet, som går ut over direktivets maksimumsramme for slike krav. Dette gjelder etter vår vurdering også om plikten hjemles i annen lov enn regnskapsloven, så lenge det i praksis innebærer at rapporteringsplikten for det

¹ Se for eksempel Bernhoft, A-C. «Finansiell rapportering på Euronext Growth» i Revisjon og Regnskap nr. 3 2021 og Opsahl A., Stenheim T., Baksaas K. M., Stephansen S. og Meidelsen, K. H. «Regnskapsspråk og informasjonskvalitet hos selskaper notert på uregulerte markeds plasser» i Aktuelle temaer i regnskap og revisjon utgitt på Cappelen Damm Akademisk 2020.

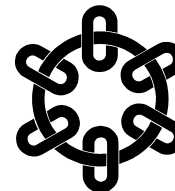
offisielle regnskapet blir mer omfattende enn det direktivet åpner for. Det vil derfor være problematisk å pålegge små foretak notert på en slik markedsplass notekrav ut over regnskapsdirektivets maksimumskrav eller andre krav som regnskapsdirektivet eksplisitt fastslår ikke skal pålegges små foretak, slik som krav om å utarbeide konsernregnskap (jf. artikkel 23 nr. 1) eller kontantstrømoppstilling (jf. artikkel 4).

Mulighet for å pålegge ytterligere rapporteringsplikter

Det er et uttrykt ønske fra sentrale regnskapsbrukere at små foretak notert på multilaterale handelsfasiliteter pålegges flere rapporteringsplikter enn etter gjeldende regler. Med det som utgangspunkt, har vi vurdert mulige løsninger på begrensningen som ligger i å pålegge disse foretakene ytterligere rapporteringsplikter. Et spørsmål er om foretak notert på multilateral handelsfasilitet kan klassifiseres som store foretak etter regnskapsloven § 1-5.

En mulighet er å gå via regnskapsloven § 1-5 nr. 3, som angir følgende: «Som store foretak regnes (...) 3. andre regnskapspliktige dersom det er fastsatt i forskrift gitt av departementet.» Denne bestemmelsen gjennomfører, slik vi ser det, artikkel 2 nr. 2 bokstav d i regnskapsdirektivet som lyder: «For the purposes of this Directive, the following definitions shall apply: (1) ‘public-interest entities’ means undertakings within the scope of Article 1 which are: (...) d) designated by Member States as public-interest entities, for instance undertakings that are of significant public relevance because of the nature of their business, their size or the number of their employees.» Det er følgelig adgang til etter regnskapsdirektivet å utpeke foretak som ellers ville vært klassifisert som små foretak (eller mellomstore foretak), som foretak av allmenn interesse. I direktivbestemmelsen vises det til noen eksempler som må anses som ikke-uttømmende eksempler på foretak som kan utpekes som foretak av allmenn interesse. Her nevnes foretak som driver en bestemt virksomhet, foretak som er store eller har mange ansatte. Spørsmålet blir da om foretak som henter inn kapital via en multilateral handelsfasilitet er å anse som et foretak av slik allmenn interesse. Hvis det svares bekræftende på dette, vil disse foretakene kunne klassifiseres som store foretak etter forskrift med hjemmel i regnskapsloven § 1-5 nr. 3 og dermed bli pålagt å utarbeide årsregnskap og årsberetning som for store foretak. Klassifisering som store foretak vil, slik vi ser det, ikke innebære en klassifisering som foretak av allmenn interesse i andre sammenhenger.

En annen mulig innfallsvinkel er via regnskapsloven § 1-5 nr. 2, hvor det er vist til «regnskapspliktige hvis aksjer, andeler, grunnfondsbevis eller obligasjoner noteres på børs, autorisert markedsplass eller tilsvarende regulert marked i utlandet». Denne bestemmelsen gjennomfører, slik vi ser det, artikkel 2 nr. 1 bokstav a i regnskapsdirektivet, der det er vist til regulert marked. Det at regnskapsloven § 1-5 nr. 2 viser til begrepene «børs», «autorisert markedsplass» og «regulert marked» mener vi ikke endrer dette. «Børs» vil være et regulert marked med spesiell tillatelse, jf. verdipapirhandelloven § 2-7 nr. 7, noe som må bety at alle børser er å anse som regulerte markeder. «Autorisert markedsplass» er et begrep som fulgte av børsloven fra 2000, men ble fjernet fra børsloven av 2007 (nå opphevet). I børsloven (2000) § 2-1 nr. 4 het det: «Med regulert marked menes foretak med tillatelse som børs eller autorisert markedsplass.» Begrepet «autorisert markedsplass» bør derfor forstås som regulert marked (jf. også NOU 2006: 3 s. 119). Denne tolkningen ble også bekreftet i e-post fra Finanstilsynet til PwC som svar på spørsmål om Euronext Growth kan anses som autorisert

markeds plass.² Det er derfor ikke mulig å argumentere for at gjeldende § 1-5 nr. 2 kan omfatte foretak notert på multilateral handelsfasilitet, men en løsning kan etter vårt syn være å tilføye foretak notert på multilateral handelsfasilitet i bestemmelsen.

Som et tredje alternativ kan muligens IFRS-forordningens valgfrie del benyttes, jf. forordningens artikkel 5 bokstav b, til å kunne pålegge IFRS-rapportering for alle foretak notert på multilaterale handelsfasiliteter.

Anbefaling

Norsk RegnskapsStiftelse anbefaler Finansdepartementet å vurdere om foretak notert på multilateral handelsfasilitet (eksempelvis Euronext Growth) skal klassifiseres som store foretak etter regnskapsloven, enten ved at det tilføyes § 1-5 nr. 2 at bestemmelsen omfatter foretak notert på multilateral handelsfasilitet eller ved at disse foretakene gjennom forskrift fastsatt med hjemmel i regnskapsloven § 1-5 nr. 3 klassifiseres som store foretak. Dette vil forhindre at små foretak som er notert på multilateral handelsfasilitet, kan benytte unntaksregler for små foretak etter regnskapsloven. Samtidig vil de bli pålagt tilleggskrav for store foretak. Rapporteringsplikten vil øke og som følge av dette vil omfanget og kvaliteten på den informasjonen som gis, formodentlig også øke. Resultatet blir at den informasjonen som gis står mer i forhold til behovet for informasjon om disse foretakene.

Begrepet «autorisert markeds plass» i regnskapsloven §§ 1-5 nr. 2, 3-2 fjerde ledd, 3-3b første ledd, 3-7 femte ledd og 5-8 første ledd nr. 3 bør, uavhengig av dette, endres slik at begrepet «regulert marked» benyttes. Som nevnt over er «autorisert markeds plass» et begrep som fulgte av børsloven fra 2000, men ble fjernet fra børsloven av 2007 (nå opphevet).

Vi står gjerne til disposisjon dersom det er behov for en utdyping eller klargjøring av våre kommentarer. I så fall kan Signe Haakanes kontaktes på sh@revisorforeninge.no eller telefon 917 86 520.

Vennlig hilsen,

Jan Terje Kaaby

Regnskapsstandardstyret
Norsk RegnskapsStiftelse

² PwC rettet henvendelsen til Oslo Børs, men spørsmålet ble sendt videre og besvart av Finanstilsynet ved Christian Falkenberg Kjøde i januar 2021.